

DR. NAİLE İNCİ DAVAS

Söyleşi: Dr. Engin Türkgeldi

Öncelikle bize kendinizi tanıtır mısınız?

Sevgili Engin, göbek kordonunu kesen meslektaşına röportaj yapıyorsun, çok mutlu oldum. Ben Naile İnci Davas, 1946 İstanbul doğumluyum. Doğum yerim Zeynep Kamil Hastanesi. İlkokulu ve ortaokulu İzmir Ödemiş'te okudum. Kadıköy Kız Lisesi mezunuyum. Ardından, İstanbul Tıp Fakültesi'nden 1970'de mezun oldum. İki yıl ihtisas imtihanı açılmadı. Açıldığında sınava girdim. İhtisasıma İstanbul'da bir hastanede başladım. Günde bir doğum oluyor, tek tük ameliyat oluyor. Anladım ki oradan ben iyi bir kadın doğum uzmanı olarak mezun olamayacağım. En iyi kadın doğum nerede yetişir? Ankara Zekai Tahir Burak. Ankara'ya da o tarihe kadar hiç gitmemişim. Naklimi oraya yaptırıp ihtisasımı orada tamamladım. Öyle bir hastane ki 8 saatte 5-6 tane sezaryen oluyor, günde 120 doğum oluyor. O şekilde yoğun bir pratik eğitim. Bunun yanında hocamız merhum Dr.Ziya Durmuşoğlu okumaya, bilimselliğe alıştırdı. Yayın yapmadan duramaz hale geldik. Uzmanlık eğitimim bittikten sonra eş durumundan Kayseri SSK Hastanesi'ne tayin oldum. Orada iki büyüğümle uyum içinde çalıştık. Bir süre sonra istifa ettim, muayenehaneye devam ettim, bir özel hastane açtık. Sonra çocuklarımın eğitimi için İstanbul'a döndüm. Fakat aklım fikrim eğitimde. Taksim Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne başasistan oldum. Tek başasistan olarak iki yıla yakın çalıştım. Akabinde, şef yardımcılığı sınavına girdim ve Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde şef yardımcısı olarak göreve başladım. Altı ay sonra da şeflik sınavına girdim. Süleymaniye Kadın Hastalıkları ve Doğum Hastanesi'nde bir sene klinik şeflik yaptıktan sonra Şişli Etfal Hastanesi'ne geri döndüm.

Şişli Etfal Hastanesi benim için çok çok çok önemli bir hastanedir. Geçmiş çok eski, tam teşekküllü bir hastane, bütün branşlar var, konsültasyon sıkıntınız yok. Eğitim gayet iyi. Her çarşamba günü bilimsel toplantılar yapılıyor, vakalar tartışılıyor. Hastanenin eğitim planı koordinasyon kurulu var ve o kurulda bilimsel pek çok bilimsel konuya karar veriliyor. Gençlerle diyalogum iyi olduğu için herhald gençler beni her dönem seçtiler beni Eğitim Planı Koordinasyon Kurulu'na. Ben yıllarca orada gençlerin istikballeri ile ilgili kararlara imza attım, bundan dolayı da çok mutluyum.

Ben 42 yıl kamuda çalıştım. Son yıllarımda full-time yasası çıktı. Muayenehanemi kapattım, kısa süre sonra 2011'de de emekli oldum.

Hekimliği ve kadın doğum ihtisasını niçin tercih ettiniz?

Benim babam annesinin son çocuğu. Babaannem doktor olması için son derece büyük bir baskı yapmış, babam tıp fakültesine girmiş. Babam çok çalışkandı, bir öğrenci Profesör Frang'ının öğrencisi alıyor fakat eğitiminin son senesinde annesinin vefatı üzerine tıp fakültesine nokta koymuş. Bu benim içimde kaldı. Babamın kütüphanesindeki tıp kitaplarına baktım, bunları lise çağında okuya okuya tıp zaten beynime kazınmıştı. Babam bana üniversite çağına geldiğimde dedi ki, "Tıp dışında bir meslek edin.". Biz 1964'te merkezi sistemle ilk defa imtihana girdik. İyi de bir puan almıştım. ODTÜ fizik mühendisliğine girmiştim fakat Ankara'da hiç yakınımız yok. Babam beni aradı, İstanbul'dan bir fakülte beğen dedi. Fakat bütün kontenjanlar dolmuş nereye beğeneyim? Yüksek matematiğe naklimi aldım orada kontenjan vardı orada bir ay okudum. Matematik tamam, fen derslerim iyi. Dedim ben gece uykuda bitiririm burayı. Fakat aklım tıpta, ben her gün tıp fakültesinde gidiyorum. Orada da kontenjan dolmuş. Bir gün 3 tane kontenjan açıldığını. Postaneye gittim, babama telefon yazdım. Babama dedim ki "Babacığım, sizden bir izin rica ediyorum. Kaydımı tıp fakültesine

TJODist Bülteni

alabilir miyim?” Çok uyumluydu, çok iyiydi ama hayır dedi mi bir şeye o katiyen evete dönemezdi. Durdu biraz. Sonra “Sen bilirsin” dedi bana. Ben de “Teşekkür ederim babacığım. Ellerinizden öperim,” dedim, telefonu kapattım, hemen bir saat içinde kaydımı tıp Fakültesi aldım. Ailemde kadın doğum doktoru çok, belki onlara özendim.

Uzun yıllar boyunca klinik şefliği yaptınız. İstanbul’un önemli hastanelerin birinde yıllarca eğitim vermiş, asistan yetiştirmiş bir hoca olarak, bir klinik şefi olarak nelere özen gösterdiniz?

Kadın doğum ihtisası sırasında gördüğüm yanlışlardan biri asistana ameliyat yaptırılmamasıydı. Ben bu hususu baştan tespit ettiğim için, asistanı gelir gelmez, henüz bir aylıkken mutlaka ameliyata sokarım, izletirim, enstrümantasyon yaptırır ve ondan sonra da çok çabuk karşıma alır, bistüriyi eline verir vaka yaptırırım. Bir çok asistanın benim kliniğimi tercih etmelerinin ameliyat yaptırmam, ben öyle görüyorum. Herkes açıp kitabını okuyabilir, bilimsel yayına hevesi olan yayını yapabilir ama her yerde ameliyatı yaptırmadığı için, bazı kliniklerde vakalar çok seçerek yaptırıldığı için, asistan ameliyat nerede çok yaptırılıyorsa asistan oraya ister. Ben bu prensibi uyguladım. Ameliyat sırasında olan orada kalır, çıkınca eksik hata varsa kendi aramızda konuşur, anlarız. Dışarıda paylaşmayız.

Asistan eğitiminde mutlaka seminerleri, bilimsel yayınları ihmal etmemek lazım. Asistan nereden öğrenecek yayın yapmayı nereden ve seçeceğini kendisi nasıl bilecek, ona sizin yol göstermeniz lazım. Mezun olan asistanlarımın sekizle onbeş arası yayını olur. Bu alışkanlığı edinmiş olanlar, daha sonra da bu devam ettirerek akademik kariyerlerini tamamlıyorlar. Boş geçmemesi lazım bu yılların.

Gelelim klinik şefliğine. Klinik şefliğinde size örnek olan kişileri taklit ediyorsunuz. Onlardan gördüğüm öğrendiğim iyi şeyleri alıyorsunuz. Ben de onların iyi özelliklerinin izinden gitmeye gayret ettim.

Beni en çok mutlu eden asistan eğitimi idi. Değişik ailelerden değişik aile yapısıyla gelen meslektaşlarım pırıl pırıldı. Hepsinin güzel alışkanlıkları da vardı olumsuz alışkanlıkları da vardı. Hepsine sevgim aynı. Mesela cerrahi yeteneği olan hiç ders çalışmayan, hastaya önem vermeyen bir asistana verdiğiniz uğraş farklı, dönem birincisi biri. Hocanın yaptığına dikkat eden, aynısını yapan asistan var. Bir de bunlara önem vermeyen asistanlar da var. Bunlarla ince ince uğraşmak gerekiyor. Bu dönemde sizi asistanlar güzel gözlerle izlemiyorlar, uyarılarınızdan mutlu olmuyorlar fakat uzman olduktan sonra sizi anlıyorlar ve size teşekkür ediyorlar, seviyor ve sayıyorlar.

Kariyerinize dönüp bakınca sizi en çok mutlu eden, gururlandıran şey nedir?

Beni en çok mutlu eden, gururlandıran şey yetiştirdiğim asistanlar. Bilimsel yatınlığı, alakası olanlar bu yolda ilerlediler. Pek çok asistanım doçent oldu, yaşım nedeniyle profesör olanlar da oldu. Yale Üniversitesi’nde, Tahrir Üniversitesi’nde, İstanbul’daki üniversitelerde anabilim dalı başkanı oldular. Bilimsel alanda çalışmayı tercih etmeyen asistanlarım da son derece başarılıydılar. Benim meslekteki en büyük gururum asistanlarımdır. Her birinin sevgisi bir evlada yakındır. Hepsi ile gurur duyuyorum. Hepsine hakkım helal olsun.

Emeklilik yaşamınız nasıl geçiyor?

Emeklilik yaşamım çok güzel geçiyor. Eski alışkanlıklarınızı bırakamıyorsunuz, örneğin okumak gibi. Tabii yayın yapmıyorum, gençlere de yer açmak lazım. Onlar yapıyorlar, onlara destek oluyorum. Getirenlerin yayınlarına destek olmaya çalışıyorum, kontrol ediyorum. Bu arada, analarına bakmadım ama torunlarıma bakmaya çalışıyorum.

TJODist Bülteni

Genç meslektaşlarınıza önerileriniz nelerdir?

Önerim, önemli olan önce sizsiniz. Sizin sağlığınız, huzurunuz, mutluluğunuz Ondan sonra işiniz. İş çok önemli çünkü işinize gereken önemi göstermezseniz hayat hiç bence. Ondan sonra, belki bazıları kızacaklar ama eşiniz. Eşi doğru seçmek lazım, eşe önem vermek lazım. Sonra da diğerleri. Anne, baba, çocuk da diğerlerine giriyor.

Bir kadın doğumcuyu, asla bir doktor anlamaz, ancak bir kadın doğumcu anlayabilir. Bunu da söylemek isterim.

Sizin eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Hekimlerin son yıllardaki durumları beni fevkalâde rahatsız ediyor ve üzüyor. Çalışırken hiç görmediğim hekime şiddet olaylarını görüyorum okuyorum ve son derece üzülerek izliyorum. Maalesef birbirimizden başka hiçbir desteğimiz yok. Kaderiniz bilirkişilerin eline, insafına kalıyor. Bu son derece yanlış bir sistem. Bizi, hukuk ve tıp eğitimi almış biri yargılayabilmeli veya alternatif bir yol bulunmalı. Her yaptığımız doğru demiyorum hatalarımızla olabilir bu hataları tarafsız incelemek lazım. Doktorluk ne demek, hekimlik demek. Hekimlik ne demek bilge kişi demek. O yüzden hekime saygıyı nasıl geliştiririz, nasıl sağlayacağız, eski saygınlığımızı nasıl sağlayacağız bunu hep birlikte düşünmemiz lazım.

Benim genç meslektaşlarıma söylemek istediğim bir şey var. Özellikle asistan arkadaşlarıma. Hasta dosyanızda hiçbir şeyi eksik bırakmayın, hepsini not edin, yazın, çünkü olumsuz bir durum olduğunda savcı geliyor ve hiçbir şey demeden dosyanızı alıp gidiyor ve sizi ona göre yargılanıyor.

Kendinizi önce kendiniz yargılayıp, bu hastada ben nerede hata yaptım, ne yapmalıydım diye düşünüp önce kendi kendinizi yargılayarak doğruyu bulacaksınız. Bunu ben ömür boyu yaptım.

Ben meslektaşlarıma çok güveniyorum. Doktor olmak çok güzel, bir ayrıcalık. Umarım bize sahip çıkacak yöneticiler, devlet büyükleri çıkar. Bizim tüm niyetimiz iyileştirmek: hastayı iyileştirmek, yaşamı iyileştirmek, ortamı iyileştirmek. Hepinize sevgilerimi saygılarımı sunuyorum.

Bu güzel söyleşi için biz teşekkür ederiz.